

Pag. 2

“Zilele Bibliotecii Băileștene”, un triumf

Pag. 4

O pată de culoare – o rază de cultură

Pag. 8

Sport
"Să nu dăm cu pietre!"

Gazeta de BĂILEȘTI

Se distribuie GRATUIT

Seria a VIII-a

Nr. 4

aprilie 2009

Publicație lunară de informare a cetățenilor orașului Băilești • 8 pagini •

Comemorare tradițională

Băilești

Pentru băileșteni 7 aprilie e o dată foarte importantă – s-a născut Amza Pellea – în 1931 – ar fi împlinit 78 de ani... dacă nu s-ar fi grăbit să plece în culisele timpului la 52 de ani, când devenise o celebritate artistică și-ar mai fi jucat și acum încă mult și bine, precum unii colegi de promoție – Victor Rebengiuc și Mircea Albulescu.

Pentru cinstirea memoriei marelui actor, emblema spiritualității băileștene, autoritatea comunității, Primăria, a inițiat marți 7 aprilie 2009 o deplasare la București la Cimitirul Bellu...

Circulație aglomerată... 25 de băileșteni în 5 mașini s-au mai rătăcit unii de ceilalți, apoi s-au regrupat și, în cele din urmă, la ora 11.00, la mormântul marelui băileștean, concetățenii lui au fost întâmpinați de

doă dintre surorile sale – Irina și Ileana – prilej de evocare cu pietate a personalității celui plecat cu peste 25 de ani în urmă.

Părintele paroh Cătălin Neacșu a oficiat slujba de pomenire, după care „s-au împărțit” trecătorilor colivă și cele convenite, de post, și Zaibărul băileștean atât de sugestiv evocat de cel comemorat.

Au ținut să ia parte la această manifestare de suflet și doi băileșteni-bucureșteni – avocatul Paul Mitroi și actorul Daniel Tudorică.

Cele două surori ale marelui actor au mulțumit comunității băileștene pentru atașamentul sincer dovedit prin cinstirea memoriei fratelui lor, în călduroase cuvinte adresate celor doi reprezentanți ai puterii locale Costel Pistrîțu – primar și Paul Mitroi –

viceprimar, întreținându-se cordial cu ceilalți participanți; au făcut precizarea că actrița Oana Pellea a fost nevoită să-l comemoreze pe tatăl ei de ziua lui în avans, fiindcă pe 7 aprilie profesia o obligă să fie în altă parte.

Băileștenii s-au simțit mândri și onorați că pot să-și comemoreze eroul; un trecător bucureștean distins, destul de în vârstă le-a confirmat-o când a aflat despre ce e vorba printr-o întrebare exclamativă: „câți concetățeni ai personalităților înmormântate în vecinătatea lui Amza Pellea au venit din străfunduri de provincie să-și pomenască celebritățile!?”

Amintim dintre acestea doar pe Silvia Popovici, Gheorghe Cozorici, Ioan Luchian Mihalea, Ioana Radu, Jean Georgescu, Maria Tănase, Grigore Vasiliu Birlic...

Comemorarea n-ar fi fost deplină dacă în Băileștiul natal Casa de Cultură și Grădinița nr. 9, instituții care îi poartă numele și Școala Balasan, nu ar fi organizat acțiuni încărcate de simțire sufletească în două locuri semnificative: bustul și troița care îi cinstesc personalitatea pentru veșnicie.

O dramatizare după texte ale marelui interpret și creator al lui „Nea Mărin”, cântece și reproducerea unor citate ale lui Amza Pellea despre Băilești precum și evocări ale prestigioasei sale personalități, jerbe și coroane de flori au împodobit bustul și troița în semn de veșnică aducere aminte, iar la troița s-a păstrat un moment de reculegere în memoria marelui dispărut.

Valentin TURCU

București

Fie ca Sfintele Sărbători Pascale să vă aducă lumină în suflete, speranță de mai bine, o viață plină de bucurii și împliniri, liniște în familie împreună cu toți ce dragi, Hristos a înviat!

Primar Costel PISTRÎȚU

Paste fericit !!!

Cititorilor Gazetei noastre și tuturor locuitorilor municipiului, urări de sănătate, fericire, o viață plină de bucurii și împliniri!

Paște fericit!

Gazeta de Băilești

Paste fericit !

Cea mai mare, mai însemnată, mai sfântă și mai îmbucurătoare sărbătoare de peste an, după spusele românilor de pretutindeni, e sărbătoarea Paștelor, Paștele sau Învierea Domnului, pentru că în această zi „Hristos a înviat din morți cu moartea pre moarte călcând și celor din morminte viață dându-le”, iar pre cei vii răscumpărându-i de sub jugul păcatului și împăcându-i cu Dumnezeu. Ea cade totdeauna la începutul primăverii, anotimpul cel mai frumos și mai plăcut, când toate în natură învie. Românii așteaptă sărbătoarea aceasta, după un post îndelungat, cu mare dor și bucurie, și caută în același timp ca locuințele lor să fie curate și cu toate pregătirile făcute în cea mai bună rânduială.

Bărbații, care până în Joia mare din Săptămâna Patimilor lucrează de regulă la câmp, din ziua aceasta rămân pe lângă casă, să o curețe și să se îngrijească de ea, repară gar-

fie în Joia mare, fie în Sâmbăta mare. În afară de pască, cele mai multe românce mai fac și alte copturi ca: babe, moși, cozonaci rotunzi sau lungăreți (ca sicriul în care a fost îngropat Iisus), colaci.

Tot de Paște friptura cea mai însemnată este cea de miel, numit mielul Paștelor, sau de purcel, care se frig întregi și care se duc în ziua de Paște împreună cu pasca la sfințit. Mielul înseamnă Domnul nostru Iisus, iar în Banat este datina ca oasele și celelalte rămășițe ale acestuia să se îngroape la un altoi de măr sau păr sănătos, anume ca și familia aceea să fie tot anul sănătoasă.

Ouăle roșii se fac tot în Joia mare. O legendă spune că:

„Zice că pe când se afla Domnul nostru Iisus răstignit pe cruce, Maica Domnului a luat o coșarcă plină de ouă și se duse cu dânsa la jidovi și închinându-le-o îi rugă să înceteze a-l chinui și necăji pe Iisus. Maica

Așa cum am promis, în acest număr vom începe abordarea instituției căsătoriei, îmbinând perspectiva juridică cu cea socială. Vom parcurge etapele care stau la baza încheierii căsătoriei, vom arăta efectele căsătoriei precum și cauzele care pot determina desfacerea acesteia.

În primul rând, căsătoria înseamnă actul juridic pe care îl încheie cei ce vor să se căsătorească. Pentru încheierea căsătoriei este necesar acordul de voință al viitorilor soți, dar, odată încheiată, ea devine independentă de acest acord de voință pentru a fi cărmuită în întregime de normele legale. Așadar, prin încheierea căsătoriei, viitorii soți consimt să li se aplice regimul legal al căsătoriei, fără a avea posibilitatea de a-l modifica.

În raport de rolul voinței părților actului juridic în dinamica formării raportului juridic, actele juridice se clasifică în **acte juridice subiective** și **acte juridice condiționate**. Căsătoria este considerată că aparține acestei din urmă categorii, deoarece numai părțile pot decide ca dispozițiile legale care stabilesc statutul legal al căsătoriei să li se aplice ori nu, fără posibilitatea de a le modifica. Codul familiei folosește termenul de **căsătorie** în sens de act juridic în art. 1 (“căsătoria liber consimțită”), în art. 16 (“căsătoria se încheie prin consimțământul viitorilor soți”), în art. 19 (care dispune că este “nulă căsătoria încheiată cu încălcarea dispozițiilor...”).

În al doilea rând, căsătoria înseamnă situația juridică, în principiu permanentă, a celor căsătoriți. Această situație juridică este determinată de reglementarea legală privind căsătoria, care devine aplicabilă prin încheierea actului juridic al căsătoriei, și există pe tot timpul cât durează raportul de căsătorie. În acest sens, Codul familiei folosește termenul de **căsătorie** în art. 28, potrivit căruia soții sunt obligați să poarte un anumit nume „în timpul căsătoriei”, și în art. 30, care stabilește regimul juridic al bunurilor dobândite “în timpul căsătoriei”. Trăsăturile principale ale ambelor sensuri ale căsătoriei urmează a fi cuprinse în definiția acesteia.

Căsătoria este uniunea liber consimțită între un bărbat și o femeie, încheiată potrivit dispozițiilor legale, cu scopul de a întemeia o familie, și reglementată de normele imperative ale legii. Actul juridic prin care se încheie căsătoria nu poate fi considerat un contract. Între acestea există mai multe deosebiri: în cazul contractului, fiecare parte urmărește un scop diferit de al celeilalte părți, pe când în cazul căsătoriei ambele părți urmăresc un scop comun, care este întemeierea unei familii. Efectele juridice ale contractului sunt determinate de părți, în anumite limite stabilite de lege (art. 5, 963, 968 Cod civil), putând îmbrăca cele mai diferite aspecte, în timp ce efectele căsătoriei sunt stabilite de lege, voința părților neavând decât rolul de a determina aplicarea statutului legal al căsătoriei, fără posibilitatea de a-l modifica în vreun fel. Cei care se căsătorească, deci, numai posibilitatea de a accepta ori nu statutul legal al căsătoriei, așa cum este el stabilit prin lege; în principiu, contractul poate fi susceptibil de modalități (condiția, termenul), pe când căsătoria nu poate fi afectată de asemenea modalități. Contractul, fiind stabilit prin voința părților (mutuus consensus), poate înceta prin acordul lor de voință în acest sens

Căsătoria

(mutuus dissensus), pe când căsătoria nu poate lua sfârșit prin acordul de voință al soților, în cazul contractului cu durată nedeterminată se admite că acesta poate înceta, în principiu, prin voința unilaterală a uneia din părți, pe când căsătoria, se înțelege, nu poate înceta în asemenea mod. În sfârșit, contractul poate fi modificat de către părți, prin acordul lor, ceea ce nu este posibil în cazul căsătoriei; în cazul contractului, dacă o parte nu-și execută obligațiile, cealaltă parte poate cere rezoluțiunea, pe când căsătoria poate fi desfăcută prin divorț în mod excepțional, în condițiile stabilite de lege. Nulitățile căsătoriei prezintă anumite particularități față de cele ale contractului și ale celorlalte acte juridice.

Din definiția căsătoriei rezultă că aceasta are mai multe caractere.

• **1.** Căsătoria este o uniune dintre un bărbat și o femeie. Această uniune se întemeiază prin consimțământul celor ce se căsătorească și, odată încheiată, este reglementată de normele legale, devenite aplicabile prin asemenea consimțământ. Căsătoria se încheie între bărbat și femeie.

• **2.** Căsătoria este liber consimțită. Exprimarea consimțământului liber al celor ce se căsătorească este garantată prin dispozițiile legale și prin condițiile economice create în țara noastră, care permit încheierea căsătoriei bazată numai pe afecțiunea reciprocă, fără ca vreun factor extern să influențeze voința viitorilor soți.

• **3.** Căsătoria este monogamă. Acest caracter decurge în mod firesc din fundamentul căsătoriei, și anume afecțiunea reciprocă a soților. Caracterul exclusivist al dragostei implică monogamia.

• **4.** Căsătoria se încheie în formele cerute de lege. Ea are deci un caracter solemn. Acest caracter se exprimă, printre altele, prin aceea că se încheie numai într-un anumit loc, în fața unei autorități de stat, într-o zi dinainte fixată și în prezența efectivă și concomitentă a ambilor viitori soți, cu posibilitatea pentru public de a asista.

• **5.** Căsătoria are caracter civil. Încheierea și înregistrarea căsătoriei sunt de competența exclusivă a autorității de stat. Potrivit dispozițiilor constituționale care garantează tuturor cetățenilor libertatea conștiinței și libertatea exercitării cultului religios, soții au posibilitatea să procedeze de la celebrarea religioasă a căsătoriei, dar aceasta numai după încheierea căsătoriei în fața autorității de stat. Această celebrare religioasă nu produce nici un efect juridic. Tot astfel, uniunea încheiată numai religios nu are valoare juridică.

• **6.** Căsătoria se încheie pe viață. În principiu, legătura căsătoriei este menită să dăinuiească între soți pe tot timpul vieții lor. Căsătoria nu se poate desfășura prin consimțământul mutual al soților și cu atât mai puțin numai prin consimțământul unuia din ei. Căsătoria se poate desfășura, în cazuri excepționale, prin divorț.

• **7.** Căsătoria se întemeiază pe deplina egalitate în drepturi între bărbat și femeie. Această egalitate se referă atât la condițiile în care se încheie căsătoria, cât și la relațiile dintre soți sau dintre aceștia și copiii lor. Egalitatea dintre bărbat și femeie depășește sfera relațiilor de familie, existând în toate domeniile vieții sociale.

• **8.** Căsătoria se încheie în scopul întemeierii unei familii. Căsătoria este ocrotită de lege, deoarece constituie baza familiei. Întemeierea relațiilor de familie constituie conținutul căsătoriei, cauza necesară și determinată a acesteia.

Pentru încheierea căsătoriei este necesară îndeplinirea unor condiții de fond, dar și de formă, însă și lipsa impedimentelor la încheierea căsătoriei, aspecte pe care le vom trata pentru început, pe scurt, urmând ca în numărul următor să le dezvoltăm.

◆ **Condițiile de fond și impedi-**

mente la căsătorie.

În înțeles restrâns, condițiile de fond se înfățișează sub formă pozitivă, adică trebuie să existe pentru a se putea încheia căsătoria. Condițiile de fond sunt: diferența de sex; vârsta legală pentru căsătorie; consimțământul la căsătorie; comunicarea reciprocă a stării sănătății viitorilor soți.

Impedimentele la căsătorie, în sens restrâns, sunt împrejurările de fapt sau de drept a căror existență împiedică încheierea căsătoriei. Impedimentele la căsătorie pot fi deci considerate condiții de fond negative, deoarece căsătoria se poate încheia, dacă ele nu există. Impedimentele la căsătorie sunt: existența unei căsătorii nedeșfăcute a unuia dintre viitorii soți; rudenia; înfierarea; tutela; alienația și debilitatea mentală; lipsa autorizației legale pentru căsătoria unui cetățean român cu un străin.

Această clasificare prezintă interes practic, și anume îndeplinirea condițiilor de fond trebuie dovedită de către viitorii soți, iar impedimentele se invocă de către cel de-al treilea, împotriva celor ce vor să se căsătorească, pe calea opoziției la căsătorie sau de către delegatul de stare civilă prin întocmirea unui proces-verbal în care se arată cauzele constatate de el personal care se opun la încheierea căsătoriei.

Noțiunea juridică de impediment la căsătorie, în sens restrâns, este consacrată de art. 13 și 14 C. fam. sub denumirea de piedică legală la căsătorie.

Condițiile de fond ale căsătoriei se opun celor de formă și cuprind atât pe cele pozitive, cât și pe cele negative, adică impedimentele la căsătorie.

După caracterul lor, condițiile de fond, în acest sens, se clasifică în următoarele categorii: a) condiții privitoare la aptitudinea fizică de a încheia căsătorie; b) condiții menite să asigure o căsătorie liber consimțită; c) condiții privitoare la aptitudinea morală de a încheia căsătoria.

Din prima categorie fac parte următoarele condiții de fond: diferența de sex; vârsta legală pentru căsătorie; sănătatea fizică a viitorilor soți, care sunt obligați să-și comunice reciproc starea sănătății lor, iar cei bolnavi de anumite boli nu se pot căsători.

Din cea de-a doua categorie, fac parte condițiile de fond care privesc: existența consimțământului; caracterele consimțământului (lipsa de vicii ale consimțământului, actualitatea acestuia etc).

Din cea de-a treia categorie fac parte condițiile de fond: care opresc bigamia; care opresc căsătoria între rude; care opresc căsătoria pentru motive de înfiere; care opresc căsătoria pentru motive de tutelă; condițiile privind căsătoria cetățenilor români cu străini.

Această clasificare are un caracter relativ, deoarece unele condiții de fond ale căsătoriei pot să fie încadrate, în același timp, în mai multe categorii. Astfel, vârsta legală pentru căsătorie este prevăzută de lege nu numai în considerarea asigurării aptitudinii fizice a viitorilor soți, ci și în considerarea unor rațiuni privind dezvoltarea intelectuală și morală a viitorilor soți; condițiile privind bigamia și oprirea căsătoriei între rude sunt prevăzute de lege nu numai pentru considerații de ordin moral, ci și pentru rațiuni de eugenie; condiția privitoare la sănătatea mentală a viitorilor soți are ca scop nu numai să asigure consimțământul conștient al viitorilor soți, ci și o comuniune intelectuală și morală între soți, precum și dependenți sănătoși.

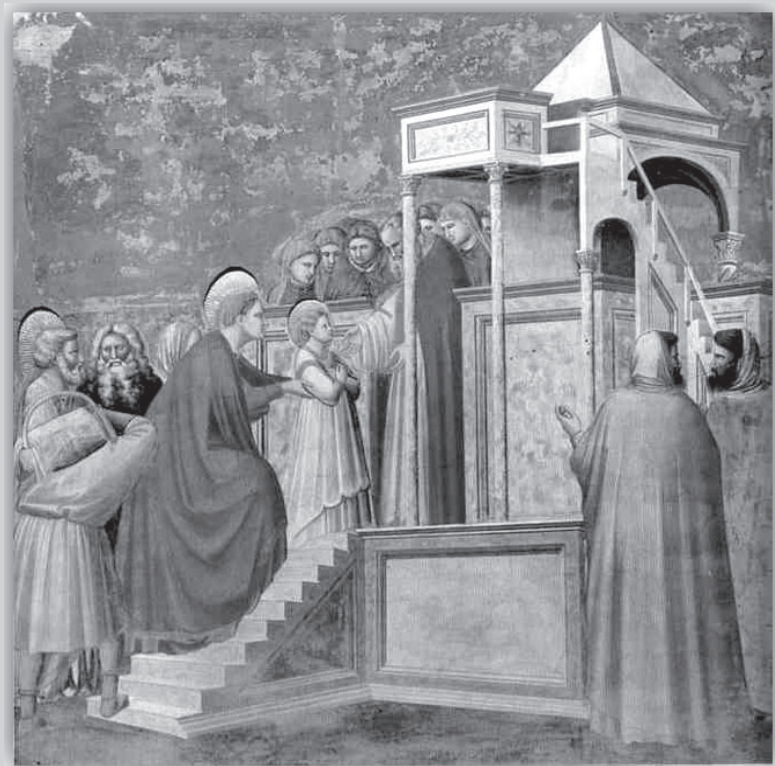
Încheierea căsătoriei este supusă acestor cerințe legale în scopul întemeierii unei familii trainice, sănătoase, atât din punct de vedere fizic, cât și moral, care să-și poată îndeplini funcțiile ce-i revin în cadrul societății.

De aceea, legea permite încheierea căsătoriei numai acelor persoane care au aptitudinea fizică și morală, de a întemeia o familie. În sfârșit, cerințele legale pentru încheierea căsătoriei mai sunt menite să asigure exprimarea unui consimțământ liber și conștient al viitorilor soți.

Avocat Irinel-Codruț MUȘUROI

Sărbătorile la români

-PAȘTELE-

durile, ară grădina, junghe mieii de Paște și aduna cele trebuincioase sărbătorii.

Femeile, tot din Joia mare sau cu câteva zile înainte, încep a derețica prin case, a văru, a spăla, a roși ouăle, a coace pasca și alte copturi.

Fetele cele mari precum și multe neveste tinere încep a coase câte o cămașă nouă precum și alte haine, ca fiecare să aibă pentru ziua de Paște, măcar o cămașă nouă.

Fiecare are partea sa de ocupație și grijă, fiecare caută să nu rămână în urma altora, iar sfințele Paște să-l surprindă ca pe un neom între oameni.

Cea mai însemnată coptură pe care o mănâncă românii în decursul sărbătorii Paștelor este pasca.

După o legendă din Bucovina pasca se face, pentru că Iisus, înainte de a fi prins și răstignit pe cruce, zice învățăceilor săi, că până atunci au mâncat cu toții copturi nedospite și nesărate, adică turte sau azime, de acum înainte vor mânca copturi dospite și sărate care se vor numi paste.

Pasca se face dintr-un aluat bine dospit în care se pune sare și lapte dulce. Forma este rotundă, grosimea e cel mult de un lat de deget cu împletituri (sucituri) pe margini și cele de la mijloc în formă de cruce, care semnifică crucea pe care a fost Mântuitorul răstignit. Între împletituri se pune de regulă brânză de vaci dulce, frământată cu ou și zahăr, unsă deasupra cu gălbenuș de ou și împodobită cu stafide. Pasca se face

Domnului puse coșarca cu ouă lângă cruce și începu a plânge. Stând coșarca lângă cruce și curgând din mâinile și picioarele lui Iisus sânge, în scurt timp o parte din ouă se înroșiră, ca și când ar fi fost vopsite. Domnul Iisus văzând ouăle umplute de sânge, își aruncă privirile către cei de față și le zise:

- De acum înainte să faceți și voi ouă roșii întru aducere aminte de răstignirea mea, după cum am făcut și eu astăzi!

După ce a înviat Domnul nostru Iisus, Maica Domnului a fost cea dintâi care a făcut ouă roșii și pasca și a dat fiecărui om pe care l-a întâlnit câte un ou roșu și câte o păscuță și i-a zis „Hristos a înviat!”

Ouăle sunt alese cu grijă, numai de gaină, se fierb, se pun în culoare, apoi se lasă la uscat și se șterg cu grăsime de porc, ca să aibă luciu.

Când cântă cocoșii de miezul nopții, românii curăț și îmbracăți, după ce spun rugăciunile, iau pasca pentru sfințire și ouă roșii și pornesc spre biserică.

Sosind preotul în biserică deja plină de lume, intră în altar se îmbracă în odăjdiile cele mai frumoase, scoate ușa împărătească sau ușa raiului din țâțâni și o așază de o parte lângă perete, iese în naos, i-a sfântul epitaf de pe postamentul unde a stat, îl scoate afară, înconjoară cu dânsul biserică și îl duce apoi în altar pe masa cea sfântă, unde stă până miercuri înainte de Înălțarea Domnului la cer.

► **Continuare în pag. 7**

“Zilele Bibliotecii Băileștene”, un triumf

În prezența unei asistențe selecte și diversificate, de la preșcolari până la cei aflați la vârsta senectuții, oameni de diferite profesii și cu preocupări diverse, în ziua de 02.04.2009 au început manifestările culturale dedicate instituției care împlinște 83 de ani de existență, manifestări complexe care s-au desfășurat în perioada 02-08.04.2009, în organizarea Bibliotecii Municipale, a Primăriei, Consiliului Local și a Editurii „Scrisul Românesc” Craiova, având ca parteneri școlii nr. 3,5,6, Grădinița nr. 9, Liceul „Mihai

Viteazul” și Grupul Școlar „Ștefan Anghel” din localitate.

În deschiderea activității, d-na bibliotecar Janeta Vlad a punctat importanța manifestării, aflată la ediția a VII-a, a făcut o succintă prezentare a instituției sărbătorite și și-a exprimat bucuria de a avea ca oaspeți personalități de marcă ale vieții culturale craiovene, prezentându-i pe cei care au dat curs invitației și au onorat această manifestare de suflet: prof. univ. dr. Florea Firan – directorul Editurii „Scrisul Românesc” – redevabilul magistrat, scriitorul Ion Floricel, Jean Băileșteanu – scriitor, editor, directorul Editurii MJM – prof. Petre Ciobanu – cunoscut și apreciat critic literar – Valentin Bazăverde – secretar literar al Revistei „Ramuri” – ilustrul artist plastic Marcel Voinea, fiul orașului și Cetățean de Onoare al Municipiului Băilești, Vasile Bărbuți – directorul Centrului de Librării „Novus” Craiova.

Mulțumindu-le oaspeților pentru promtitudinea și generozitatea cu care au răspuns invitației, l-a rugat pe dl. Florea Firan să facă oficiile de moderator, iar distinsul om de cultură s-a dovedit, așa cum de fapt ne așteptam, un moderator dinamic și inspirat care a fascinat asistența prin expresia aleasă, prin darul său oratoric și, mai ales, prin competența cu care a făcut aprecieri asupra cărților lansate, profesionalismul și riguroasa univesitarului craiovean captivându-i pe cei prezenți și introducându-i în lumea fascinantă a cărților.

Cu puritatea și cu candorea specifică vârstei, câțiva preșcolari de la Grădinița nr. 9, îndrumați de educatoarea Mihaela Tonița, au oferit flori, simbol al primăverii și al bucuriei, așa cum au spus cu emoție în glas și au prezentat un scurt moment de muzică și poezie, primit cu aplauze meritate de către asistență, moment artistic care l-a determinat pe moderator să exclame cu emoție și sinceritate: **Lată cine salvează învățământul românesc!**

Preluându-și prerogativele, dl. Florea Firan a salutat prezența d-lui viceprimar Paul Mitroi, a făcut elogiul bibliotecii băileștene, exprimându-și bucuria că a avut privilegiul de a participa la acest moment aniversar, mai ales că biblioteca este o instituție vie, un lăcaș de cultură cu caracter educativ și formativ. Făcând câte-

va aprecieri asupra unora dintre invitați, a remarcat faptul că Jean Băileșteanu este un prozator de excepție care pomește din „vâna” lui Marin Preda, publicist, întemeietor de gazetă, strălucit editor care „întinde o mână” scriitorilor tipărindu-le cărțile la prețuri incredibil de mici, încurajând în acest fel literatura română. Ca scriitor are darul povestirii în tradiția marilor prozatori, puțini fiind acum cei care mai scriu o astfel de literatură, motiv pentru care a și atras atenția marilor creatori de proză.

A făcut apoi câteva considerații privind Revista „Scrisul Românesc” care, în semn de prețuire pentru Băilești și pentru acest adevărat titan al scenei românești – Amza Pellea – a ilustrat în paginile sale aspecte din manifestările prilejuite de Zilele Băileștilui, desfășurate sub inspiratul generic „Acasă la Nea Mărin”, un loc aparte ocupând cele de la Casa Memorială „Amza Pellea”. Revista ilustrează spiritualitatea olteană și românească, având colaboratori de prestigiu din țară și de peste hotare, în special din SUA. A făcut și o prezentare a Editurii „Scrisul Românesc”, exprimându-și bucuria că la această editură au debutat, printre alții, Jean Băileșteanu, Ion Floricel, regretatul Patrel Berceanu – poet de rară sensibilitate, mulți ani secretar literar al prestigiosului național craiovean, Marcel Voinea, o redevabilă personalitate în lumea artelor plastice. A elogiat apoi harul de povestitor al scriitorului Ion Floricel al cărui roman „Trecătorul” a apărut timp de 2 ani în Revista „Scrisul Românesc”, în această zi fiind, de fapt, o relansare a acestui roman de valoare deosebită. Spre a evidenția pasiunea pentru scris a autorului-magistrat, a prezentat asistenței o carte manuscris de dimensiuni impresionante, care pune în lumină munca de Sisif a autorului, manuscrisul fiind, în opinia Domniei Sale, o adevărată Biblie, atât ca dimensiuni cât și ca valoare în sine. Deoarece este și scriitor și editor, a prezentat într-o manieră cuceritoare cărțile lansate cu acest prilej – „Jurnal inedit”, în două volume, de M. Sorescu, „Jurnalul unui jurnalist fără jurnal” de I. D. Sârbu, primul jurnal de sertar apărut după Revoluție, prilej cu care a evocat personalitatea autorului, fost asistent al lui Lucian Blaga. După aceasta, a vorbit cu modestie și despre cele două cărți ale Domniei Sale: „Oltenia – studii și cercetări” și „Tudor Arghezi, treptele devenirii”, o carte despre poetul oltean pe care îl consideră cel mai mare poet român după Eminescu, mărturisind că pentru scrierea acestei opere a strâns documente timp de 20 de ani.

Pentru prezentarea romanului „Trecătorul” al lui Ion Floricel, l-a invitat pe apreciatul critic Petre Ciobanu, unul dintre cei mai autorizați și redevabili exegeți ai operei lui Ion Floricel, care a început prin a mărturisi că, deși este unul dintre apropiații scriitorului, n-a avut cunoștință de această Biblie, de laboratorul de lucru al roman-

ciului, care este cu adevărat impresionant și-l onorează. A mărturisit că a urmărit cu atenție periplusul romanesc al scriitorului ale cărui romane constituie o frescă a lumii prezentate, autorul impunând în literatură zona și lumea Teicaniilor. În cartea relansată, scriitorul schimbă registrul tematic, în roman se întoarce către sine și într-un amplu monolog își prezintă destinul. Titlul romanului are mai multe conotații. Romanul pune, ideatic și psihologic, problema căutării, a redescoperirii a ceea ce fusese uitat de multă vreme. Personajele de referință trimit la o realitate populată de caractere, mentalități, atitudini diverse, reprezentative pentru o existență contradictorie, anostă. La Muntele Athos descoperă o lume anume, romanul căpătând note filozofice, dar discuțiile de acolo nu-i schimbă nici păreri, nici atitudinea. Criticul a ilustrat cu câteva citate edificatoare, care constituie mărturisiri cutremurătoare, faptul că scrisul nu este un hobby, ci este trăire, ardere. Criticul a ajuns la concluzia că „Strategiile redactării sunt conștientizate, romanierul Ion Floricel probând un real raffinement în arta compoziției și în relevarea subtilităților psihologice, oferind cărții o proaspătă modernitate”.

Pentru diversificare și spre a oferi invitaților de onoare binemeritate clipe de respiro, elevi de la Școala nr. 5, îndrumați de d-na prof. Ileana Cărciumaru, au prezentat un moment poetic, rând pe rând lecturând cu emoție artistică și sensibilitate versuri din creația lui Arghezi și Sorescu.

Cuceritorul moderator a predat ștafeta romanierului Ion Floricel, pe care l-a numit „șeful caravanei scriitorilor olteni”, iar acesta, cu emoția, delicatețea și sensibilitatea cunoscute, în cuvinte alese și pline de bun-simț, a adus mulțumiri celor care l-au însoțit, rostind câte o „vorbă” de prețuire pentru fiecare și l-a „provocat” pe artistul plastic Marcel Voinea să întocmească schițe de portret pentru ilustrarea viitorului său roman „Mărlanii”. A mărturisit că atunci când a început să scrie, în mintea sa stătea la loc de cinste realismul, „singura trăsătură de a capitaliza orice carte” și a precizat că în trilogia sa se vorbește despre bine și rău, despre justiție și injustiție. După un timp, a simțit nevoia de a trece la simbol, „Trecătorul” fiind un simbol, un „trecător” care vede sau mai bine zis reprezintă o lume care dezamăgește, o lume dezavuzată, lumea înșăși fiind o trecere.

Începându-și intervenția cu o inspirată similitudine între situația Domniei Sale și cea a melcului din poemul lui Ion Barbu „După melci”, dl. Jean Băileșteanu a mărturisit că, asemenea melcului care, dând curs descântecului copilului, a părăsit cochilia și a fost răpus de frigul primăverii timpurii, s-a lăsat păcălit de vremea înșelătoare, motiv pentru care se vede nevoit să tremure și și-a cerut scuze pentru calitatea vocii. A dat glas unei certitudini, afirmând că mai crede în veșnicia cărții și mărturisind că nu i-a dispărut încă mirosul de cemeală al cărților copilăriei și adolescenței sale. A adus un cald elogiul bibliotecii ca instituție de prestigiu, precizând că marile realizări s-au făcut prin cuvânt, „prin cuvântul scris, nu prin pușcă și sabie”.

Dl. prof. univ. dr. Florea Firan a adresat

calde felicitări organizatorilor – colectivului bibliotecii, personalului și directorului Casei de Cultură – pentru modul exemplar în care au organizat această sărbătoare a bibliotecii, instituție pe care o socotește „un sanctuar, o adevărată biserică” și a mulțumit oficialităților locale, personal d-lui viceprimar Paul Mitroi, pentru implicarea în impulsivizarea vieții spirituale a urbei.

Dl. Paul Mitroi și-a exprimat marea bucurie generată de faptul că astfel de evenimente de ținută sunt din ce în ce mai numeroase, că în acest fel se deschide inima spre cultură, aceasta fiind șansa noastră într-o perioadă, regretabil, dominată de vulgaritate. Oltenia este o zonă cu oameni sensibili, talentați și inspirați. Meritul pentru aceste plăcute momente este al Bibliotecii Municipale și al Casei de Cultură, instituții care își pun amprenta pe viața spirituală a comunității. A mulțumit invitaților și a transmis tuturor creatorilor inspirație și putere de muncă pentru a da viață unor noi valori.

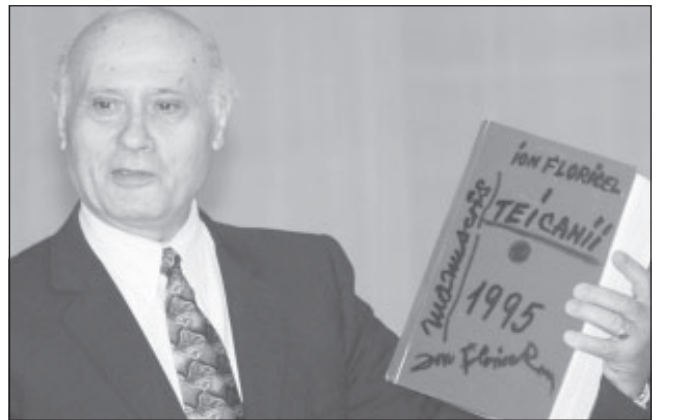
Cu ocazia lansării romanului „A fost o lume”, spuneam, parafrazându-l pe întemeietorul criticii literare, Titu Maiorescu, că dl. Ion Floricel este un scriitor în adevăratul înțeles al cuvântului. Citindu-i mai multe cărți și mergând pe aceeași linie, îndrăznim acum să spunem că este un scriitor mare și că, cel puțin în ceea ce

privește romanul ciclu, își are un loc meritat în galeria înaintașilor Duiliu Zamfirescu și Hortensia Papadat-Bengescu, ca să ne referim numai la aceste două nume. Am remarcat aceeași modestie, care ar trebui să-i molipsească și pe alți creatori, și nu numai, precum și noblețea sa sufletească, respectul față de urbea în care a trăit o perioadă și a lăsat urme, faptul că vine cu plăcere aici și se simte onorat că Băileștii l-a adoptat ca pe un fiu al său. Sunt aspecte care-i augmentează personalitatea, iar faptul că a oferit gratuit romanul și a dat cu plăcere autografe este o dovadă de caracter, de noblețe și de prețuire a iubitorilor de literatură și de frumos.

Scriitorul Ion Floricel este un romancier de calibrul, iar ca membru al Cetății, Ion Floricel este un om de o mare omenie, un caracter puternic, dublat de o bunătate și de o generozitate rar întâlnite, un spirit ales și, vorba lui Camil Petrescu, *un om între oameni*. Este o părere pe care ne-am format-o în timp și îi asigurăm pe cititorii noștri că nu este nici exagerată, nici de circumstanță și nici pomnită dintr-un păgubos subiectivism.

Cea de a doua zi a fost consacrată comemorării Elenei Cuza, de la a cărei moarte s-au împlinit 100 de ani, printr-o sesiune de comunicări și referate, figura luminousă a Elenei Doamna fiind evocată printr-o comunicare inspirată, documentată și de înaltă ținută, prezentată într-o formă care a captivat, de d-na prof. Elisabeta Coman, care a insistat asupra

profilului moral și spiritual al celei evocate, pe puternicul său caracter. Referindu-se și la aspecte din domnia lui A. I. Cuza, a evidențiat faptul că, prin echilibrul, blândețea și înțelepciunea sa, Elena Doamna a asigurat liniștea sufletească a domnitorului, fiindu-i de un prețios sprijin în acele momente deloc ușoare pentru Principatele Unite. Pregătite și îndrumate de aceeași profesoară, câteva eleve din clasa a X-a Filologie de la Liceul „Mihai Viteazul” au prezentat referate interesante prin care au completat personalitatea delicatei Doamne cu aspecte din diferite perioade ale vieții: Bălună Raluca – copilăria și adolescența – Gabrovanu Raluca – tinerețea, maturitatea și aspecte din timpul domniei lui Cuza – Mateescu Mădălina – perioada de după detronarea domnitorului. Manifestările au continuat luni 06.04, când, în cadrul întâlnirii lunare a membrilor Clubului Seniorilor, d-na Janeta Vlad a prezentat un istoric al bibliotecii, moment completat fericit cu un program artistic susținut de Trupa „Millenium” de la Grupul Școlar „Ștefan Anghel”, coordonată de prof. Maria Lucia Ninu, sprijinită de prof. Maria Huțanu, directorul educativ. Asistența a avut posibilitatea să aprecieze grația, dinamismul și sincronizarea mișcărilor în interpretarea de către Criveanu Alina și Bratu Ana-Maria a unui dans modern, atenția la nuanțe și jocul inspirat cu care au fost interpretate scenele dramatizate după proza lui Caragiale: „Bubico” – Coadălăta Carmen, Matei Mădălin, Donea Dumitru

– „Five o'clock” – Burtea Carmen, Beleuzu Ștefania, Firan Marinela, Gârleanu Victoria, Dobre Alexandru, Vădeanu Corina – ori savuroasa „Nea Mărin și Ziua Femeii”, interpretată cu har de Avram Cristian și Decă Simona.

În cadrul momentului aniversar Amza Pellea, biblioteca a avut invitați elevi de la Șc. cu cls. I-IV Balasan, îndrumați de învățătoarea Elisabeta Dunavățu, care au prezentat momente din creația marelui actor, cu nemuritoarele și cuceritoare sale personaje: Mărin, Veta, Sucă, Coana Reta, Sache a lu’ Zăpăcitu.

Zilele Bibliotecii Băileștene s-au încheiat fericit cu un reușit simpozion, sub genericul „Ziua bibliotecarului din România”, în cadrul căruia prof. Sorina Budirincă, Vlad Coșereanu, de la Șc. nr. 3, au prezentat comunicări inspirate și documentate, iar elevi de la aceeași școală – Dincă Daniela Elena, Mitu Diana-Maria, Mitrică Mădălin Ionuț, Geambașu Diana și Vișan Daniel Marius – au ilustrat valoarea cărții prin inspirate citate aparținând unor mari personalități ale culturii românești și universale.

Toate activitățile au fost un triumf!

Gh. GHEORGHISAN

Orașul nostru, în ultima vreme, cunoaște un reveniment. Primarul Costel Pistrițu se luptă cu dăruire, în această perioadă de criză, cu rezolvarea noianului de probleme ale orașului. Și, dacă a reușit să creeze sau este în curs de a crea condiții de viață civilizată locuitorilor Băileștilui, n-a rămas indiferent, insensibil, nici la actul de cultură.

Astfel, pictorița și profesoara de la Liceul de Arte din București, Victoria Ileana Dragomirescu, a cărei mamă este originară din Băilești, a dorit din tot sufletul să organizeze o expoziție cu creațiile unor mari artiști și în orașul nostru. În acest scop a primit tot sprijinul din partea d-lui primar Costel Pistrițu și din partea directorului Casei de Cultură „Amza Pellea”, dl. Marcel

Boța. Vernisajul a avut loc pe 12 aprilie 2009 în foaierea Casei de Cultură și expoziția poate fi vizitată până pe 27 aprilie 2009.

Artiștii care-și prezintă creațiile sunt de mare valoare. Au avut zeci de expoziții în țară, dar și în străinătate: în Franța, Italia, Germania, Polonia, Ungaria, Liban.

Victoria Ileana Dragomirescu a pictat tablouri foarte frumoase și extrem de multe icoane pe sticlă, pe care atunci când le privești îți aduc liniște în suflet, gamele cromatice au fie rafinamentul unor sensibile monocromii, fie polarități complementare – rozuri violacee – ce se întâlnesc cu nuanțe de verde cald, griurile sunt toate

rafinat. Autoarea se dovedește o bună desenatoare prin felul în care-și organizează suprafețele compoziționale cu spontaneitate și originalitate.

Ioana Stepanov Mitroi (soția fostului avocat al poporului, băileșteanul nostru), deși la începutul carierei înclina spre sculptură, a făcut o întoarcere spre ceramica de mici dimensiuni. Octavian Barbosa o caracterizează într-un articol din „Cotidianul”: „Vocația sculpturală este fără echivoc, viziunea și concepția sunt statuale, în tot ce face, astfel încât obiectele, de acum, mișcându-se în sfera decorativului pur au o valoare intrinsecă, beneficiază în toate privințele”.

Într-un alt articol, Maria Magdalena Crișan arată că Iona Stepanov Mitroi

O pată de culoare – o rază de cultură

este „unul dintre artiștii pentru care exercițiul asupra materialului ceramic nu a însemnat o exacerbare a calităților decorative. Volume simple, o cromatică ce nu colorează, ci nuanțează, pun în valoare două elemente pe care ea le-a exploatat de-a lungul anilor: geometria, forma, într-un cuvânt – arhitectura – iar pe de altă parte modelajul, cea plasticitate pe care materialul o conține înaintea procesului de ardere.” Autoarea articolului con-

cluzionează: *Ioana Stepanov după câteva decenii de exercițiu a reușit să dea materialului ceramic o expresie personală, să creeze o lume care îi este proprie, prin care aspiră să treacă dincolo de impactul cu suprafața. Lucrările sale sunt arhitecturi, volume ce ni se impun prin acuratețe, sobrietate și de multe ori o problematică nespecifică ceramicii”.*

► Continuare în pag. 5

▶ **Continuare din pag. 3**

Teodora Coltofeanu este caracterizată de conferențiarul universitar pictor Viorel Grimalchi ca făcând parte „dintre acei artiști de profunzime și discreție ce nu suportă etalonările superficiale și zgomotoase de imagine proprie. Se manifestă complex în compoziții, portrete, naturi statice, peisaje,

manța artistei atinge maximum de expresivitate: gama tonalităților folosite în structuri ample și bine ritmate, amintind de raporturile valorice de culoare ale picturii de șevalet. Anca Șesan realizează niște subtile racorduri de galben, ocru, verde și brun ce evocă splendoarea toamnelor ruginii prin linie și pată. **Sanda Buțiu** ne propune cu since-

O pată de culoare – o rază de cultură

etc., în viziunea clasică cercetând și scoțând aspecte noi de proaspătă autenticitate. Luptând cu stereotipurile vremurilor, Teodora se consacră expresiei în artă ca vehicol pentru o finalitate spirituală”.

Despre **Oana May Isar**, D. Ciobanu spune: „Înzestrată cu un real talent și un remarcabil simț al materialelor, ea are acea rară capacitate de a face să coexiste și să vibreze într-un mod cât se poate de armonios, simbolic, materialele atât de diferit: fibra vegetală, metalul, piatra sau ceramica prin intermediul unui singur indestructibil liant: harul artistic”. **Corneliu Antim** o caracterizează astfel: „Ea vine dintr-un misterios teritoriu de simboluri și însemne ritualistice, ce evocă străvechi religii sau forme disimulate ale sacralității”.

La **Anca Șesan** foarte importat pare a fi discursul în culoare unde perfor-

ritate și delicatețe în două tehnici complet diferite: tempera pe lemn pentru icoane și pictura în ulei pe pânză.

Lidia Stareș extrage din însăși tehnologia țesutului (urzeala firelor), noi virtuți expresive, năzuind să creeze o atmosferă de stranie poezie, prin structurile ei străvezii, unde elementele cu propria lor greutate aparentă alcătuiesc nuclee volatile, ce dau o senzație de ascensiune, într-o continuă aspirație către puritate și transcendță.

Le mulțumim acestor creatoare de valori culturale pentru efortul atât de mare pe care l-au făcut venind de la București și organizând această expoziție în Săptămâna Patimilor, aducând o rază de lumină în sufletul nostru și poate că văzând aceste creații ne mai purificăm și noi puțin sufletul.

Invit, cu stăruință, pe cât mai mulți băileșteni să viziteze această expoziție. **Vivi IGNAT**

deschidere din partea tuturor. Demisia este un act unilateral, așa încât omul nu poate fi obligat să și-o dea. A opinat că era totuși necesar ca dna Motășeanu să fie prezentă pentru a da explicații, absența dumneaiei încurajându-i pe solicitanți. Se impune o evaluare corectă a fiecărui salariat, având în vedere că mulți consilieri și primari au fost schimbați, iar salariații au rămas fie că sunt eficienți, fie că nu-și justifică salariul. Dl. Vasile Duinea a fost de părere că sunt două situații diferite, plata drepturilor și demisia directorului economic cerută de dl. Florescu. Este bine să se facă o întâlnire cu salariații, să li se explice situația și crede că aceștia vor înțelege-o mai bine decât liderul sindical. Fiecăruia să i se dea banii restanți în 3-4 tranșe. La această idee a subscris și dl. Mugurel Mânzână, care a fost de părere că liderul de sindicat își susține propriul interes. Problema trebuie rezolvată pe cale amiabilă. Dl. Paul Mitroi a fost de părere ca înainte de prezentarea bugetului să se discute cu

salariații, iar directorul economic să le explice rațiunea eșalonării. Dl. Mihai Barbu a precizat că n-a auzit pe cineva care să nu fie de acord cu eșalonarea, peste 90% acceptând, de aceea discuția este absolut necesară. Dl. Sabin Gaciu a precizat că orice hotărâre judecătorească se pune în aplicare de ordonatorul de credite. Sumele câștigate nu se pot plăti decât prin eșalonare. Primarul municipiului are dreptate, dar sindicatul forțează nota. O discuție cu salariații ar clarifica situația. Dl. primar Costel Pistrițu a menționat că pentru moment trebuie aprobată eșalonarea și apoi se va vedea cum se va proceda și ce măsuri se vor lua.

Proiectul de hotărâre a obținut sufragiile tuturor aleșilor locali.

Lucrările ședinței au demonstrat că se poate și altfel, iar maturitatea, echilibrul, responsabilitatea cu care „parlamentarii locali” au abordat problemele stringente ale urbei și absența patimilor, a răfuielilor personale ne-a adus primăvară în suflet. **Gh. GHEORGHISAN**

Voința civică și efortul responsabil ca factori de progres

De vreo douăzeci de ani, de când ne pretindem democrați veritabili, toți factorii, care altădată țineau de propagandă, explică ritmul și direcțiile mersului societății noastre prin orientările unei concepții denumite cam artificial „Voința politică”.

S-a ajuns chiar la exagerări privind importanța esenței acestei sintagme care e folosită mereu în discursurile, interviurile și scrierile oamenilor politici. Uneori, de fapt, voința politică se dovedește superficială, dacă nu golită de un conținut fundamentat doar teoretico-demagogic, iar goliciunea decurge din caracterul oscilant al oamenilor politici, cei mai mulți dependenți de poziții, funcții sau avantaje de moment sau în perspectivă; însăși „implementarea voinței politice” se cuplează repede în funcție de relațiile interumane (matrimoniale, cu nunți cu dar mare, divorțuri, botezuri, partaj etc.) de afaceri, beneficii, clientelism etc.

Dar, oare, chiar orice se face cu voință politică?! Nu! Timpul își urmează drumul lui ireversibil...; se schimbă anotimpurile, în ciuda globalizării și, vrând-nevrând, a venit primăvara, una capricioasă, cu „Babe” urâte (mai multe) și mai rar frumoase, deși sintagma „babă frumoasă” are o semnificație cu încărcătură utopică, ba chiar cu numeroase tentative de reîntoarcere a iernii, de aici cu rebușniri ale locuitorilor unui Băilești suprasaturat de o iarnă care nu era să mai plece, în ciuda previziunilor meteorologice că va fi una blândă și că vom avea o primăvară timpurie. Dar n-a fost așa pentru locuitorii domici să nu mai stea în casă după atâtea luni de iarnă.

Odată cu zumzetul albinelor, primele flori, dar și urzicile și dragaveii au apărut semne palpabile noi ale crizei mondiale, însă cu toate greutățile și lipsurile, viața trebuie să meargă înainte.

Anotimpul primenirii care e primăvara începe dintotdeauna cu o curățenie generală la nivelul fiecărei gospodării, cartier și localități. Privind în profunzime, concluzia este cât se poate de clară: în fiecare casă și curte e vorba de voință individuală și familială, iar în orice localitate de o voință nicidecum „politică”, ci de una civică, fiindcă nu putem cădea „în extremis”, ca în socialism, când toate aveau „caracter politic”, coborâte până la colectarea de maculatură, spice, sticle și borcane, fier vechi, mușșel etc. de către pionieri și școlari.

În Băileștii primăverii lui 2009 s-a manifestat din plin voința civică și spirit responsabil întemeiat pe măsuri adecvate, în urma analizei realității, cu stabilirea priorităților.

Toate informațiile în legătură cu tot ce s-a realizat sau urmează să se realizeze ne-au fost furnizate cu amabilitate de d-nii Mihai Negrea și Mihai Dumitrașcu, consilierii primarului.

Nimic realizat sau în proiect la întâmplare; totul cu consultarea unor specialiști în domeniu, deși n-au lipsit (nici nu se putea altfel!) comentarii și bârfe pomite din ranchiună sau ignoranță („Ce, s-au pusăștia să taie toți pomii din Parc și de pe Strada Mare?!”).

În realitate au fost tăiați cei aflați într-o stare avansată de degradare biologică și deveniți potențiale pericole

pentru mașini și pietoni.

Pe strada Victoriei – în întregime, adică, de la intrarea dinspre Craiova până la Cimitirul „Eternitatea” au fost toaletați toți pomii și s-au făcut plantări de gazon și flori. Pe această cale se face apel către toți locuitorii de a manifesta atenție în traversări pentru a evita călcarea ronturilor semănate.

Din dorința de a realiza cât mai multă vegetație, în acțiunea de ecologizare, se află în curs de plantare arbuști ornamentali, în locul celor tăiați din necesitate; s-au plantat peste cinci sute de tei, arbori ornamentali cu frunza roșie, o sută de mesteceni și urmează să fie aduși și plantați puișii dintr-o specie de conifere.

O realizare deosebit de importantă este ridicarea gunoaielor ce persistau de câțiva ani în locuri detestate unanim, însă rezultatul indiferenței unor locuitori și respingerii igienei și civilizației de către alții (imaginile ce se puteau vedea din tren sau de pe Șoseaua Rastului erau pur și simplu dezolante!). Unde zăceau cantități imense de gunoaie – veritabile focare de infecție – s-au plantat o mie o sută de salcâmi, în speranța unei ecologizări reușite; edilii orașului au mizat pe trezirea în acest fel a conștiinței civice, pentru a evita repetarea experiențelor dintr-un trecut apropiat în care destui cetățeni își făceau curat în propriile gospodării, însă, dintr-o crasă inconștientă, catadixeau să-și ducă mizeriile cu cărucioarele sau sacii la școli, grădinițe, în parcuri sau pe alte străzi, într-un dispreț total față de starea igienică a orașului cu care, de fapt orișicare pretinde că se mândrește.

Se fac în prezent plantări de salcâmi și în alte puncte din extremitățile municipiului, cum ar fi zonele Ana Ipătescu, Meseriași, Groapa de gunoi din spatele Cimitirului. Au fost plantați trandafiri în zona Casei de Cultură și a Liceului „Mihai Viteazul”.

În parcurile Băileștiului se află în plină desfășurare acțiunea de îmbunătățire a designului peisagistic, în scopul atragerii tineretului la petrecerea timpului liber într-un cadru adecvat. E o necesitate ca adolescenții și tinerii să respire cât mai mult aerul purificat de vegetație, ca acum câteva decenii și nu să plece de acasă aproape de miezul nopții pentru a se îmbăcsi de alcool și fum de tutun în discotecă cu muzică infernală și jocuri de lumini epuizante. E regretabil că tinerele generații nu știu să se plimbe în aer liber, ci preferă să alerge prin parcuri la anumite ore, după cum au văzut prin filme... (chiar suntem o nație de imitatori?!).

Pentru toate vârstele s-a avut în vedere sporirea diversității florale; în Parcul Tineretului sunt reparate băncile și sunt amenajate atele noi; la fel grădinițele de pe lângă blocuri și în alte spații verzi, iar pentru Parcul Balasan, Consiliul Local a adoptat o Hotărâre

de a realiza un Studiu de fezabilitate și Proiectul Tehnic respectiv pentru reamenajarea spațiului verde, cu fonduri de la Ministerul Mediului, în cadrul „Programului Național de Îmbunătățire a Calității Mediului prin Realizarea de Spații verzi din Localități”, instituit prin „Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 59/2007.

Primăria a luat măsuri concrete de sprijinire a școlilor gimnaziale și liceelor

în acțiunea de ecologizare a mediului prin plantări de pomi ornamentali, flori și prin cosmetizarea ambientului.

Peisajului, în ansamblu, i se vor adăuga parcuri și spații verzi; pe Bd-ul Lt. Becherescu și pe strada Av. Petre Ivanovici, la intersecția cu strada Victoriei. Se află în plin proces de reamenajare străzile Revoluției și Lt. Becherescu, de la un capăt la altul, de asemenea, intrările în Băilești de pe starda Eroilor și Dreptății, pentru ca trecătorul străin să-și facă o imagine plăcută asupra locului.

S-au debarasat de gunoaie cimitirele și se vor planta în jurul fiecăruia arbori ornamentali și salcâmi, iar până la Paști, se vor reface marcajele pietonale, vor fi văruiți pomii și se va planta iederă pe lângă fiecare pentru ca, în scurt timp, să se îmbrace în verdeată.

Dacă adăugăm că „Serviciul Public de Administrare a Domeniului Public Privat” al Consiliului Local al Municipiului Băilești a introdus pubele pentru gunoiul menajer din fiecare gospodărie, cu colectare săptămânală avem o imagine cvasicompletă a inițiativei și efortului autorității locale pentru un Băilești mai curat, mai aproape de ceea ce trebuie să fie un municipiu, chiar dacă la noi la români citadinul a stat totdeauna în urma ruralului; însuși Bucureștii, exact cu un secol în urmă, în anul 1909 era un „sat mare”, cum îl descrie G. Călinescu în primele pagini din „Enigma Otiliei”, mai are ceva de sat și azi la periferie, unde locuitorii „tâinuie” pe bancă la poartă cu aere de bucureșteni, mai ales în relațiile cu cei din „provincie”, ba mai mult, chiar în centru, unde Becali și-a luat la „palat” oile... (și când te gândești că palatul e în buricul capitalei și fosta casă a marelui industriaș interbelic Max Auschnitt și, pe unde are oile au trecut Carol al II-lea, Armand Călinescu, Octavian Goga, Cezar Petrescu și alte nume nicidecum oarecare, poți crede cu ușurință că lumea e în involuție evidentă...).

Așadar, cu toată criza, Băileștii poate arăta astfel – mai frumos – prin preocuparea intensă a edililor săi și prin valorificarea eficientă a resurselor disponibile, materiale, financiare și umane.

Beneficiarii Legii 416 bine coordonați i-au schimbat fața, împreună cu angajații Primăriei, însă mai rămâne ca toți locuitorii, fiecare la poarta lui, să se ridice la același nivel, dar, mai ales, starea aceasta de curățenie și îngrijire să fie păstrată cu atenție și spirit de răspundere.

E imperios necesar să ne alăturăm cu convingere acțiunii de primenire a localității și să demonstrăm fiecare că voința civică și efortul responsabil sunt factori de progres, cu certitudine, fapt ce într-un viitor apropiat ar putea deveni o deviză a comunității.

Gazeta de Băilești

Așa cum spuneam în numărul anterior, după disputarea primelor două etape ale returului, echipa băileșteană a acumulat 6 puncte, dintre care 3, am spune de aur, în deplasarea de la Urzicuța, unde a înfrânt o formație care de ani buni se află în acerbă luptă pentru promovarea în Divizia „D”, rezultate în urma cărora s-a intalat comod pe locul I, la o diferență de 5 puncte de urmăritoare. Bucuria este mare, dar componenții echipei ca și staful tehnic și cel administrativ au îmbinat entuziasmul cu realismul și maturitatea, conștienți că urmau două jocuri de foc în care formația noastră de suflet dădea piept cu două echipe de top – acasă cu „Recolta” Cerât (locul IV) și în deplasare la „Dunărea” Bistreț, aflată pe trepta a III-a a podiumului.

Conștienți de importanța și de dificultatea meciului cu „Recolta” Cerât, băieții s-au pregătit cu atenție și au intrat pe teren hotărâți să obțină victoria, așa încât în prima repriză am admirat o echipă mobilizată, jucători cu mentalitate de învingători, decizi să nu lase nicio șansă partenerului de întrecere. Ceea ce a fost îmbucurător în prima parte a jocului a fost faptul că jucătorii au respectat schemele tactice exersate la antrenamente, au început meciul în trombă, sufocându-și adversarul, care a făcut eforturi meritorii să se ridice la înălțimea adversarului, dar fără mari sortii de izbândă, așa încât după prima jumătate de oră, imaginara tabelă de marcaj arăta un confortabil 3-0, prin două goluri înscrise de „căpitanul”, mereu tânărul Pascu și de fundașul central Florea, un jucător de mare valoare, foarte util echipei, cu intervenții sigure în propriul careu și cu apariții surprinzătoare, în carul advers, în special la fazele fixe. Îmbucurător este că primele două goluri au venit în urma unor faze fixe, primul, de o deosebită frumusețe, reușit de Pascu printr-un voleu ucigaș, în urma unei lovituri de colț iar al doilea după o lovitură liberă bine executată și finalizată de fundașul aflat pe fază. Dacă adăugăm la golurile înscrise cele trei mari ocazii ratate de vârful Popa C., care s-a demarcat cu abilitate și a ajuns singur în fața portarului advers, dar n-a reușit să-l învingă, luându-l la țintă pe acesta, când toți vedeau mingea în plasă, avem imaginea unei reprize cu băileștenii aflați decisiv la puptul de comandă. Păstrând proporțiile, jocul lui Popa ni l-a readus în memorie pe stelistul Florea Voinea, un jucător ingenios, imprezibil, autor al unor ratări monumentale. Jocul reușit, cu pase precise, surprinzătoare, în care mijlocașii s-au dovedit un adevărat laborator de creație, filtrând inteligent baloanele și trimițându-le spre cele două vârful deosebit de periculoase, i-a mulțumit pe spectatori, este drept destul de puțini, aceștia aplaudând acuratețea paselor și ritmul rapid impus de jucătorii noștri.

Dar, pentru a fi absolut cinstiți, așa cum îi stă omului bine, trebuie să remarcăm și contribuția oaspeților la realizarea unui spectacol de calitate, deoarece după 30-35 minute, jocul s-a echilibrat și să

remarcăm unele inexactități care au apărut în zona centrală a apărării noastre, în prima repriză, și pe flancul drept, în cea de a doua.

Și pentru că am ajuns deja la repriza a II-a, obiectivitatea ne obligă să spunem că aceasta a început neconvingător, atribuit care, cu mici excepții, s-a menținut pe toată durata acesteia, ea fiind o prelungire a ultimelor minute ale primei reprize, când, în '42, în urma unei neglijențe în apărare, vârful oaspeților, singur cu portarul Popa a lobat mingea peste acesta, dar a intervenit providențial fundașul

Florea și a scos-o de pe linia porții, evitând un gol gata făcut. Analizând la rece jocul din partea a doua, am constatat că n-a fost vorba de carențe privind condiția fizică, ceea ce este îmbucurător, ci de schimbare de mentalitate, ceea ce nu este nici normal, nici permis, jucătorii, la umbra celui 3-0, oprind motoarele și lăsând în unele momente impresia de automulțumire. De această situație au profitat oaspeții, care au înscris în '56 și puteau să determine o întorsătură a rezultatului, dacă la o altă greșală în apărare, de data aceasta tot pe flancul drept, portarul Popa nu avea o intervenție miraculoasă, evitând un 3-2, care ar fi dat, probabil, aripi partenerului de întrecere.

Și cum totul este bine când se termină cu bine, în ultima jumătate de oră, băieții noștri și-au revenit, au trecut din nou la cârma jocului, este drept nu așa de autoritar ca în primele 35-40 de minute, iar vârful Firă, un jucător tehnic și cu calități deosebite, a înscris de două ori, în '63 și '76, ridicând scorul la 5-1, un scor meritat, dar, dacă este să fim corecți, la care nu sperăm după jocul din prima parte a mitanului al doilea. În acest joc, în care băileștenii au fost fără niciun dubiu superiori, în absența antrenorului Ionel Dunavățu, directorul clubului Florin Duinea, care a condus echipa de pe margine, și antrenorul-jucător Cătălin Pascu au acordat credit formulei: Popa M. (Bentaru) – Vițelaru (Ciobanu), Neguț, Florea, Becea (Becheru) – Răduț, Iureș (Moandă), Pascu, Balica – Popa C., Firă (Bobolocu).

Ne exprimăm convingerea că jucătorii noștri vor trage concluziile care se impun, că antrenorii vor face o analiză lucidă a jocului fiecărui component al echipei și vor lua măsuri pentru corectarea unor erori – este drept nu de prea mari dimensiuni – care au apărut în anumite momente în jocul de ansamblu al echipei și în evoluția unor jucători, că va fi valorificat factorul pozitiv, așa încât viitoarele evoluții să fie pe măsura calităților jucătorilor, iar echipa ca ansamblu să fie o sumă a individualităților care o compun.

Din păcate, în jocul din deplasare cu „Dunărea” Bistreț n-am putut să ne dăm seama dacă s-au tras concluziile de care

aminteam, în primul rând din cauza faptului că, din motive pe care nu le cunoaștem, din formația aliniată au lipsit patru piese de rezistență - vârfulurile de atac Popa C. și Firă și fundașii Neguț și Fluera. Sigur că unui cărcotaș ar putea spune că absența acestora n-ar fi trebuit să conteze, dar ne permitem să-i contrazicem cu delicatețe, dar și cu argumente, credem noi, convingătoare. Dacă absența unor jucători de bază contează și la „case mai mari”, cum ar fi „Steaua”, „Dinamo” sau „CFR” Cluj, ca să nu mai vorbim de echipa națională,

Duinea, nu sunt multe de spus după un joc mai puțin convingător al echipei noastre, în circumstanțele deja menționate, dar s-a arătat mulțumit de dăruirea celor trimiși în teren, de ardoarea cu care au apărut culorile echipei, de mentalitatea lor și, deși, în general, nu obișnuiește să facă evidențieri individuale, ci să vorbească de jocul de ansamblu al echipei, s-a abătut de la acest principiu, vorbind laudativ despre portarul Popa M., care a avut câteva intervenții de efect, făcând ca tebelă de marcaj să se mențină la sfârșitul meciului ca și la începutul acestuia: 0-0.

toate acestea atacul nu s-a dovedit totuși prea productiv. De asemenea, ne este destul de greu să ne explicăm cum a fost posibil să se chinuie băieții să înscrie două goluri dintre care unul chiar în prelungiri echipei din Afumați, aflată pe locul al zecelea, când tot pe teren propriu au înșenuncheat formațiile de top – Urzicuța (7-4), Goicea (6-1), Bistreț (4-0), Cerât (6-1). Să se fi molipsit jucătorii noștri de la cei ai lui „Dinamo” București ori a fost vorba de atitudine, de mentalitate, de o oarecare desconsiderare a adversarului?

În mod surprinzător și, zicem noi, inexplicabil, jucătorii trimiși în teren de antrenorul Dunavățu: Popa M. – Răduț, Călin, Florea, Vițelaru – Iureș (Ciobanu), Mogoi, Pascu, Balica – Popa C., Firă n-au mai practicat acel joc laborios, cu pase rapide și surprinzătoare, cu pătrunderi atât pe flancuri cât și pe centru și cu șuturi la poartă, cu care ne obișnuiseră, ci, în mod impardonabil, s-au angrenat în jocul adversarului, jucând cu mingi lungi și fără adresă, de la linia de fund pasele (dacă se pot numi așa) au trecut peste linia de mijloc. În acest joc nici mijlocașii n-au mai fost motorul echipei, compartimentul de construcție, și, din păcate, a lipsit mîntea limpede care să ordoneze jocul echipei. Mai cu seamă la începutul partidei, s-a practicat un joc deslănat, fără orizont, destul de lent și pe alocuri chiar haotic. În aceste condiții, au apărut, poate în mod firesc, ezitări în apărare, fundașii au fost surprinși de contraatacurile echipei din Afumați, care a avut doi jucători de viteză, chiar dacă oarecum rudimentari la capitolul tehnic, și pe fondul unui marcaj aproximativ și al dublajului defectuos, inevitabilul s-a produs, oaspeții deschizând scorul în '24. De unde cu toții ne așteptaserăm chiar la un scor fluviu, care n-ar fi surprins pe nimeni, și cu toate că după acest duș rece băieții noștri s-au trezit și au început să-și impună jocul, fiind superiori la toate capitolele o bună perioadă de timp, egalarea s-a produs abia în ultimul minut al reprizei, când Firă a adus cât de cât liniștea și speranța în teren și în tribune. Am fi nedrepti dacă n-am spune că, în ciuda jocului mai puțin inspirat, n-au fost și faze de fotbal autentic și n-au lipsit ocaziile de gol, favoriții noștri ratând cu nonsalanță cel puțin patru situații clare, mai ales în prima repriză, autorii acestor ratări fiind Popa C., Mogoi, Firă și Balica.

În repriza a II-a jocul echipei noastre a crescut în calitate, s-a pasat mai mult și mai atent, oaspeții fiind puși de multe ori pe picior greșit, iar tehnicitatea băileștenilor a ieșit în evidență, ei creând câteva faze de fotbal autentic. Totuși, pentru că prietenul adevărat este cel care îți arată greșelile nu cel care îți laudă „nebuniile” și fiindcă îi prețuim mult pe băieții, le-am reproșat faptul că n-au fost receptivi tot timpul la indicațiile antrenorului, au abuzat de driblinguri de multe ori inutile. Îmbucurător este că n-a lipsit dăruirea, dorința de victorie, dar, regretabil, în acest meci realizările nu s-au ridicat întotdeauna la nivelul intențiilor și uneori, la unii componenți ai echipei s-a constatat o oarecare lipsă de concentrare, care, din fericire, n-a îmbrăcat haina superficialității. Și pentru că există un Dumnezeu în cel de al patrulea minut al prelungirilor s-a făcut dreptate pentru că, în ciuda jocului mai puțin inspirat, băileștenii au fost totuși mult peste adversarul lor, același adulat al spectatorilor – Firă – a înscris golul unei victorii pe deplin meritată, dar, să recunoaștem, la care mulți nu mai sperau.

Jucătorii noștri au învins, chiar dacă n-au convins și nu s-au ridicat la valoarea lor adevărată, probată în majoritatea jocurilor, dar este bine să fim înțelegători și „să nu dăm cu pietre!”

Gh. GHEORGHISAN

"Să nu dăm cu pietre!"

când absența lui Mutu este văzută ca o adevărată dramă, iar, dacă acestuia i se adaugă și Chivu, se induce o atmosferă de adevărată tragedie, este firesc că avem dreptate să susținem că cele patru absențe au cântărit mult în exprimarea pe teren a echipei, că întregul registru tactic a fost dat peste cap, forța în atac, major diminuată, cei patru fiind jucători cu experiență competițională, în măsură să decidă calitatea jocului și, implicit, rezultatul confruntării.

În aceste condiții, s-a acordat credit formulei de echipă: Popa M. – Vițelaru, Călin, Florea, Becea – Răduț, Mogoi, Pascu, Balica – Ciobanu (Becheru), Iureș (Bobolocu), pe banca de rezerve mai aflându-se portarul Bentaru.

Simpla lectură a echipei justifică afirmațiile noastre și pune în evidență dificultățile antrenorilor, care au fost obligați să folosească o echipă oarecum defensivă, mai ales că adversarul, după cum se așteptau, era unul redutabil din moment ce se afla pe treapta a treia a podiumului, fiind vorba de un derbi în care gazdele dădeau piept cu ocupanta fotoliului de onoare și încercau să răzbune acel 4-0 cu care pierduseră la Băilești. Jocul nu s-a ridicat la nivelul așteptărilor spectatorilor, atât pentru că Băileștii aliniati o formație „ciuntită”, cât și pentru că echipa locală s-a dovedit de data aceasta destul de modestă, departe de ceea ce ne-am fi așteptat, dacă se ține seama de poziția sa în clasament și de faptul că acumulase 43 de puncte, ca urmare a 13 jocuri câștigate, patru nule și trei pierdute și cu un golaveraj de +21.

Așa cum ne mărturisea prof. Florin

Concursul de dezlegări probleme de șah: "Cupa Municipiului Băilești"

Șahul este un joc al inteligenței, care înmănunchează deopotrivă sportul, știința, arta... și poate tocmai în aceasta constă frumusețea fără seamăn, plină de forță și descoperiri nebănuite ale tainelor gândirii. Șahul formează caracterele în focul luptei sportive, al celei mai frumoase și spirituale întreceri, generând trăiri estetice și emoționale la cele mai înalte voltaje. Nu este exagerată afirmația că, privind „Gioconda” a lui Leonardo da Vinci, ascultând „Sonata lunii” a lui Beethoven sau urmărind o partidă a lui Fisher, poți încerca emoții și satisfacții estetice asemănătoare. Pentru a înțelege frumusețea unei partide de șah nu este neapărat necesar să fii un mare jucător, după cum, asemenea iubitorului de muzică, pentru a asculta și îndrăgi o partitură celebră, nu este obligatoriu să fii compozitor!

O partidă de șah se naște în plină bătaie a întrecerilor, a competițiilor și campionatelor, în coliziunea produsă de propriile sentimente, gândire, voință și cele ale adversarului, prezent și el cu întregul său bagaj de cunoștințe și calități. De aici și impresia de miniatură a vieții pe care o lasă partidele de șah.

Avem în vedere nu numai acțiunea pieselor pe tabla cu pătrate albe și negre, ci și caracterul complex al luptei dintre două personalități.

Grăitoare în acest sens este afirmația lui Cervantes, autorul celebrului „Don Quijote”, „Șahul este viață”.

Sportul minții, ca proces de creație și trăire în fața tablei cu 64 de pătrate, include în sine o gamă variată de aspecte care, prin scop, finalizare și armonie, constituie una dintre cele mai minunate forme ale culturii, justifică pe deplin spusele marelui gân-

ditor francez Vltaire: „Șahul face cinste spiritului omenesc!”

Alb: R a 4, D c 2, C a 6;
Negru: R a 2, N a 1, C c 6, pion b 2;

Albul mută și dă mat în două mutări!

Soluția problemei din numărul trecut al gazetei:

1. C d 4 și la 1... T: d 4 2. D c 7 mat sau 1... N: d 4 2. D a 2 mat

Președintele Asociației locale de șah,
Constantin MÎCU

REDACTIA:

Rédactor Șef - Valentin TURCU
Secretar General de Redacție - Gheorghe GHEORGHISAN
Redactor: Marcel BOTA
Tehnoredactare, foto: Lelia FIRȚULESCU

D.T.P., Prepress și Tipar:
S.C. ALMA CONS - Craiova
Tel./ Fax: (0251) 587.300 ■ 586.301 ■ 589.472

